

การศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
THE STUDY OF FUTURE ORIENTATION WITH LIFE SKILL OF
BACHELOR'S DEGREE STUDENTS IN FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION,
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY SUVARNABHUMI

อนันท์ คัมภีรานนท์¹ และวิไลวรรณ วงศ์จินดา²

Anun Kumpiranon¹ and wilaiwan wongjinda²

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม ²อาจารย์ สาขาวิชาเทคนิคศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

anun.k@rmutsb.ac.th and wilaiwan.wongjinda@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ โดยจำแนกตาม เพศ สาขาวิชา และระดับชั้นปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2/2559 จำนวน 186 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิอย่างมีสัดส่วนจากประชากร 233 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปที่ใช้สถิติ คือ ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มประชากรสองกลุ่มที่เป็นอิสระกัน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มประชากรมากกว่าสองกลุ่ม และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe Method)

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ โดยรวมของรายองค์ประกอบทักษะชีวิตทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.79$) และเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันคือ เพศหญิง ($\bar{x} = 3.91$) มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าเพศชาย ($\bar{x} = 3.86$) นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันคือ สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ ($\bar{x} = 4.06$) มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ($\bar{x} = 3.71$) และนักศึกษาที่เรียนในระดับชั้นปีที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมแตกต่างกันคือ ในระดับชั้นปีที่ 2 ($\bar{x} = 4.11$) มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าในระดับชั้นปีที่ 4 ($\bar{x} = 3.77$)

คำสำคัญ: ลักษณะมุ่งอนาคต ทักษะชีวิต นักศึกษาระดับปริญญาตรี

Abstract

The objectives of this research were to study and compare the opinion of students toward the future orientation with life skill of Bachelor's degree students, classified by gender, department, and class levels. The samples for this research study were 186 students enrolled in semester 2/2016 at Faculty of Industrial Education, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi, Nonthaburi Campus. The number of samples was acquired by a proportional stratified random sampling from the population of 233 students. The research methodologies used in this research were a questionnaire, data analysis with a statistical software package using validity, reliability, percentage, means, standard deviation, independent samples t-test, one-way analysis of variance, and the Scheffe method of multiple comparisons. The research results shown that

the opinion of students toward the future orientation with life skill of bachelor's degree students were at a high level, overall of opinion ($\bar{x} = 3.79$). The opinion of students shows that different genders were different in overall of opinion, female students ($\bar{x} = 3.91$) have higher future orientation than male students ($\bar{x} = 3.86$). Students who study in different departments have different in overall of opinion, industrial engineering students ($\bar{x} = 4.06$) have higher future orientation than electrical engineering students ($\bar{x} = 3.71$). In addition, students who study in different class levels have different in overall of opinion, sophomore students ($\bar{x} = 4.11$) have higher future orientation than senior students ($\bar{x} = 3.77$).

Keywords: Future Orientation; Life Skill; Bachelor's degree students

1. บทนำ

ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่างๆ ไปใช้ดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่างๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น ด้วยเหตุนี้เมื่อต้องการให้ทักษะชีวิตเกิดขึ้นในตัวเด็กและเยาวชนโดยส่วนใหญ่เป็นผู้เรียน จะมีวิธีการอยู่ 2 วิธี คือ เกิดเองตามธรรมชาติเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์และการมีแบบอย่างที่ดีแต่การเรียนรู้ตามธรรมชาติจะไม่มีทิศทางและเวลาที่แน่นอนซึ่งบางครั้งกว่าจะเรียนรู้อาจจะสาบสูญไป ในการสร้างและพัฒนาทักษะชีวิตโดยการเรียนการสอนเป็นการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มผ่านกิจกรรมรูปแบบต่างๆ ได้ลงมือปฏิบัติ ได้ร่วมคิดอภิปรายแสดงความคิดเห็น ได้แลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ได้สะท้อนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดมุมมองต่างๆ เชื่อมโยงสู่วิถีชีวิตของตน เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และปรับไปใช้กับชีวิต [1]

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เป็นหลักสูตรที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีมุ่งจะผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพออกสู่สังคมตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 (Thai Qualifications Framework for Higher Education: TQF:HEd.) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา [2] โดยมุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของนักศึกษาให้มีคุณภาพ 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่ได้ระบุไว้ในทุกหลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดทำการสอน ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ และ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม เพื่อเป็นการสร้างคนให้มีประสิทธิภาพทั้งด้านความสามารถภายในและด้านความสามารถภายนอก ซึ่งด้านความสามารถภายใน หมายถึง ความสามารถที่จะจัดการกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในตนเองและระหว่างตนเองกับผู้อื่น เช่น การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การจัดการกับความขัดแย้ง การจัดการกับความรู้สึกรู้สึกของตนเอง การควบคุมตนเอง การสร้างสัมพันธ์ภาพ การปรับตัว การช่วยเหลือผู้อื่น และการรับผิดชอบต่อตัวเอง ส่วนด้านความสามารถภายนอก หมายถึง ทักษะความชำนาญในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่เสริมให้บุคคลดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข และมีความสุขสนุกสนานมากขึ้น เช่น การเรียนร่วมกับเพื่อน การเล่นเกม การทำงาน และการแสดงความสามารถพิเศษ [3]

จากสภาพปัญหารวมถึงความสำคัญของทักษะชีวิตตามที่ได้กล่าวมานี้ จึงทำให้ผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมให้นักศึกษามีความมุ่งมั่นหวังในอนาคตจากการปฏิบัติตัวด้วยการใช้ทักษะชีวิต และเพื่อให้ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะชีวิตในด้านต่างๆ ของเด็กและเยาวชน ซึ่งจะเป็นกำลังสำคัญของชาติสืบต่อไป

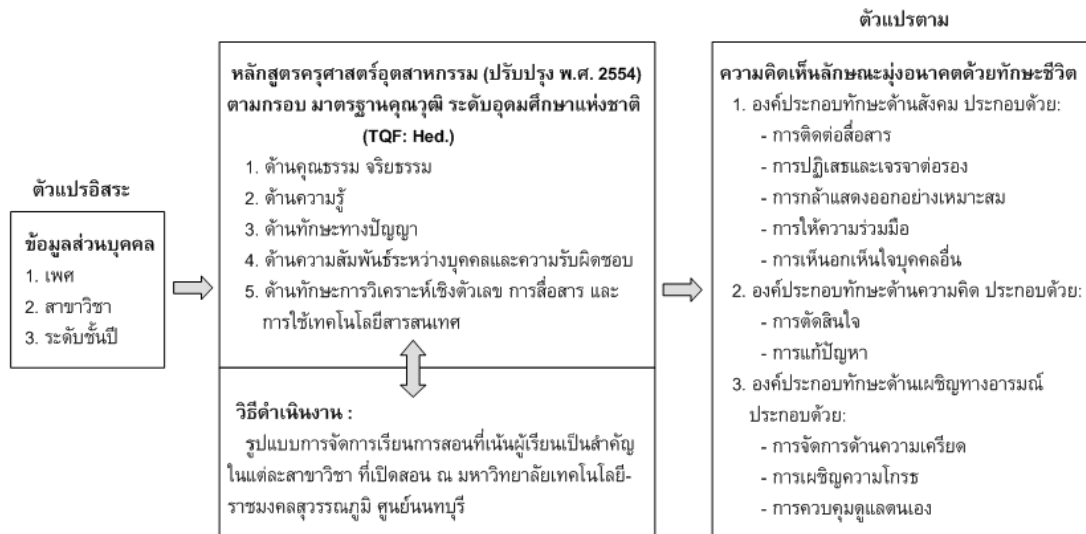
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์-
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ จำแนกตาม เพศ สาขาวิชา และระดับชั้นปี

3. กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยทำการศึกษาลัทธิครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ตามการกำหนดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ของ
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในแต่ละสาขาวิชา เพื่อพัฒนา
ทักษะชีวิตที่ใช้ในการดำเนินชีวิตโดยมีองค์ประกอบ 3 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านสังคม ทักษะด้านการคิด และทักษะด้านการเผชิญทาง
อารมณ์ ซึ่งมีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแสดงในรูปที่ 1

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

1. ลักษณะมุ่งอนาคต (Future Orientation) เป็นบุคลิกภาพอย่างหนึ่งของบุคคลในอันที่จะคาดการณ์ไกลและเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
2. ทักษะชีวิต (Life Skill) หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการจัดการหรือแก้ปัญหาต่างๆ ในการดำเนินชีวิต

5. วิธีดำเนินการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ค.อ.บ.) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษา 2/2559 จากทั้งสิ้น 4 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ และ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม มีจำนวนทั้งสิ้น 233 คน โดยมีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) จำนวน 186 คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 80 ของประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี หลักการและขอบข่ายที่เกี่ยวข้องลักษณะมุ่งอนาคตและทักษะชีวิต เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถาม
2. ร่างแบบสอบถามและรายข้อคำถามในแต่ละประเด็น ซึ่งจะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ตที่มีตัวเลือก 5 ระดับ คือ 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

3. วิเคราะห์ตัวแปรและในประเด็นที่ต้องการศึกษา เพื่อกำหนดเป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม
 4. สร้างแบบสอบถาม เรื่อง ลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ซึ่งจะมีการจัดแบ่งโครงสร้างและเนื้อหา ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี และ สาขาวิชา
 - ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเพื่อวัดความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิต ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 67 ข้อ ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านสังคม ประกอบด้วยทักษะย่อย 5 ด้าน 37 ข้อ 2) องค์ประกอบด้านความคิด ประกอบด้วยทักษะย่อย 2 ด้าน 9 ข้อ และ 3) องค์ประกอบด้านการเผชิญทางอารมณ์ ประกอบด้วยทักษะย่อย 3 ด้าน 21 ข้อ
 - ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนารูปแบบของทักษะชีวิต ซึ่งมีลักษณะแบบสอบถามเป็นปลายเปิด (Open Ended Questions) เพื่อให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการตอบแบบสอบถาม
 5. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบเพื่อทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และนำมาหาค่า IOC พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.917
 6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ
 7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเพื่อไปทดลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ศูนย์นนทบุรี ที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกันและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 20 คน เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (r_{tt}) โดยรวม พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.938
 8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการ Try-out แล้วไปใช้ในการวิจัยต่อไป
- เกณฑ์การพิจารณาค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนนของระดับความคิดเห็นจะใช้เกณฑ์ประเมินของ ชูศรี วงศ์รัตน์ [4] ดังนี้
4.50 - 5.00	คะแนน	หมายถึง	สูงมาก
3.50 - 4.49	คะแนน	หมายถึง	สูง
2.50 - 3.49	คะแนน	หมายถึง	ปานกลาง
1.50 - 2.49	คะแนน	หมายถึง	ต่ำ
1.00 - 1.49	คะแนน	หมายถึง	ต่ำมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองไปยังกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 233 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามตอบกลับคืนมาและอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ จำนวน 199 ฉบับ จากนั้นทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 186 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80 เพื่อนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การทดสอบสมมติฐาน โดยการใช้ t-test (Independent Samples) และ F-test (One-Way Analysis of Variance) และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe Method)

6. ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 81.18 และร้อยละ 18.82 มีอายุเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ อายุ 22-23 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.17 อายุ 20-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.87 อายุ 18-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.26 และอายุมากกว่า 24 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.70 ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.88 อันดับรองลงมา คือ ระดับชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 23.66 ระดับชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 19.35 ระดับชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 17.74 และระดับชั้นปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 12.37 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะสังกัดอยู่ในสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คิดเป็นร้อยละ 33.87 อันดับรองลงมา คือ สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล คิดเป็นร้อยละ 29.57 สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 26.34 และ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม คิดเป็นร้อยละ 10.22 ตามลำดับ
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินระดับความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ซึ่งมีผลการวิจัย ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

องค์ประกอบทักษะชีวิต	ความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	ลำดับที่
องค์ประกอบด้านสังคม	3.85	0.55	สูง	2
องค์ประกอบด้านความคิด	3.65	0.50	สูง	3
องค์ประกอบด้านการเผชิญทางอารมณ์	3.88	0.70	สูง	1
(N=186) โดยรวม	3.79	0.39	สูง	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการประเมินระดับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับสูง คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบทักษะชีวิตในแต่ละด้าน พบว่า มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับสูงทุกด้าน กล่าวคือ องค์ประกอบทักษะชีวิตด้านการเผชิญทางอารมณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 สูงที่สุด อันดับรองลงมา คือ องค์ประกอบทักษะชีวิตด้านสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และองค์ประกอบทักษะชีวิตด้านความคิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุ-ศาสตร์ อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ โดยจำแนกตามเพศ สาขาวิชา และระดับชั้นปี ซึ่งมีผลการวิจัย ดังแสดงในตารางที่ 2 ถึง 6

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์-อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ (โดยรวม) จำแนกตามเพศ ที่แตกต่างกัน

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
ชาย	151	3.86	0.50	0.606	.03 [*]
หญิง	35	3.91	0.44		

*p<.05

จากตารางที่ 2 แสดงว่านักศึกษาเพศชายและนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาเพศหญิง ($\bar{X} = 3.91$) มีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ โดยรวมสูงกว่านักศึกษาเพศชาย ($\bar{X} = 3.86$)

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์-อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ (โดยรวม) จำแนกตามสาขาวิชา ที่แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	3	3.903	1.301	5.918	.001 [*]
ภายในกลุ่ม	182	40.012	.220		
รวม	185	43.915			

*p<.05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' test) ซึ่งจะแสดงผลการทดสอบในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ (โดยรวม) จำแนกตามสาขาวิชา ที่แตกต่างกัน

สาขาวิชา	\bar{X}	สาขาวิชา			
		TME 3.93	TEE 3.71	TIE 4.06	TET 3.72
วิศวกรรมเครื่องกล (TME)	3.93	-	-	-	-
วิศวกรรมไฟฟ้า (TEE)	3.71	-	-	0.34*	-
วิศวกรรมอุตสาหการ (TIE)	4.06	-	-	-	-
วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (TET)	3.72	-	-	-	-

*p<.05

จากตารางที่ 4 แสดงว่านักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (TEE) มีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ โดยรวมแตกต่างกัน จากความคิดเห็นของนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ (TIE) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ (TIE) มีความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (TEE) ส่วนรายคู่ของนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาอื่นๆ พบว่า มีความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์-อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ (โดยรวม) จำแนกตามระดับชั้นปี ที่แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4	2.987	.747	3.303	.012*
ภายในกลุ่ม	181	40.928	.226		
รวม	185	43.915			

*p<.05

จากตารางที่ 5 พบว่า นักศึกษาที่เรียนในระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' test) ซึ่งจะแสดงผลการทดสอบในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ (โดยรวม) จำแนกตามระดับชั้นปี ที่แตกต่างกัน

ระดับชั้นปี	\bar{X}	ระดับชั้นปี				
		ชั้นปีที่ 1 3.83	ชั้นปีที่ 2 4.11	ชั้นปีที่ 3 3.77	ชั้นปีที่ 4 3.77	ชั้นปีที่ 5 3.88
ชั้นปีที่ 1	3.83	-	-	-	-	-
ชั้นปีที่ 2	4.11	-	-	-	0.35*	-
ชั้นปีที่ 3	3.77	-	-	-	-	-
ชั้นปีที่ 4	3.77	-	-	-	-	-
ชั้นปีที่ 5	3.88	-	-	-	-	-

*p<.05

จากตารางที่ 6 แสดงว่านักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ โดยรวมแตกต่างกันจากนักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตสูงกว่านักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 ส่วนรายคู่ของนักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับชั้นปีอื่นๆ พบว่า มีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตไม่แตกต่างกัน

7. อภิปรายผล

1. ผลจากการศึกษาเพื่อประเมินความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ พบว่า โดยรวมและรายองค์ประกอบทักษะชีวิตในแต่ละด้านอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้รับอิทธิพลมาจากการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ค.อ.บ.) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2554) ที่ได้พัฒนาปรับปรุงตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ มุ่งเน้นที่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ซึ่งถือว่าเป็นมาตรฐานขั้นต่ำเชิงคุณภาพ เพื่อประกันคุณภาพบัณฑิตและสื่อสารให้หน่วยงาน รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าใจและมั่นใจถึงกระบวนการผลิตบัณฑิต โดยกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Domains of Learning) ไว้ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางวิชาชีพ 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น ซึ่งครอบคลุมลักษณะมุ่งอนาคตและองค์ประกอบทักษะชีวิตที่พิจารณาจากผลการวิจัยของ สกล วรเจริญศรี [5] เรื่อง การศึกษาทักษะชีวิตและการสร้างโมเดลกลุ่มฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของทักษะชีวิต ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบทักษะด้านสังคม องค์ประกอบทักษะด้านความคิด และ องค์ประกอบทักษะด้านการเผชิญทางอารมณ์ มีค่าความเหมาะสมพอดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถวัดองค์ประกอบของทักษะชีวิตได้ จึงอาจส่งผลให้นักศึกษามีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ทั้งโดยรวมและรายองค์ประกอบทักษะชีวิตในแต่ละด้านอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วารินทร์พร พันเพ็ญฟู และคณะ [6] ที่ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีพัฒนาการทางทักษะชีวิตด้านทักษะทางสังคมสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=620.31$) และพฤติกรรมทักษะชีวิตด้านทักษะทางสังคมสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=602.27$)

2. ผลจากการเปรียบเทียบนักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า นักศึกษาเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สูงกว่านักศึกษาเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับ สุนิสา สิริวิพัทธ์ และอรุณี เพชรพัฒน์พงศ์ [7] ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง ลักษณะมุ่งอนาคตของครูสังคมศึกษา ในเขตการศึกษา 2 มีลักษณะมุ่งอนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยครูสังคมศึกษาเพศหญิงจะมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะธรรมชาติของเพศหญิงตลอดจนถึงวิถีการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวตั้งแต่เยาว์วัยให้อยู่ในกรอบประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ซึ่งสอดคล้องกับ เพ็ญแข ประจันปัจฉก [8] ที่กล่าวว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะต้องเป็นผู้รู้คุณค่าของสิ่งของ รู้จัก การอดออม หักห้ามใจตนเอง อดทน สามารถรอคอยได้ ส่วนนี้เป็นสิ่งที่เพศหญิงมีมาก จึงอาจส่งผลให้นักศึกษาเพศหญิงมีความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สูงกว่านักศึกษาเพศชาย

3. ผลจากการเปรียบเทียบนักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ (TIE) มีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า (TEE) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสาขาวิชาต่างๆ ยังไม่ได้กำหนดรูปแบบการพัฒนาทางด้านทักษะชีวิตให้แก่ นักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมไว้ในหลักสูตร ดังนั้นในการสอนสอดแทรกทักษะชีวิตจึงขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของอาจารย์ผู้สอนในแต่ละสาขาวิชา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุนิสา สิริวิพัทธ์ และอรุณี เพชรพัฒน์พงศ์ [7] ได้ศึกษาเรื่อง ลักษณะมุ่งอนาคตของครูสังคมศึกษา ในเขตการศึกษา 2 พบว่า ครูสังคมศึกษา ในเขตการศึกษา 2 ร้อยละ 91.90 มีความเห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรควรมุ่งให้ผู้เรียนมีลักษณะมุ่งอนาคต ครูผู้สอน ร้อยละ 92.50 ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคตให้แก่ผู้เรียน เนื่องจากตัวจักรสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การศึกษามุ่งสู่จุดประสงค์ดังกล่าวได้นั้น คือ ตัวครู ครูเป็นผู้มีหน้าที่หลักในการอบรมสั่งสอนให้นักเรียนเป็นคนดี มีความสามารถในด้านต่างๆ และยังพบอีกว่า ครูสังคมศึกษา ในเขตการศึกษา 2 มีลักษณะมุ่งอนาคตอยู่ในระดับมาก เมื่อครูมีลักษณะมุ่งอนาคตมากย่อมจะถ่ายทอดหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนได้คิดคำนึงถึงและก่อให้เกิดลักษณะมุ่งอนาคตในตัวผู้เรียนมากขึ้นด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ จึงอาจส่งผลให้นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาที่

ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ แตกต่างกัน

4. ผลจากการเปรียบเทียบนักศึกษาที่เรียนในระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่า นักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 มีความคิดเห็นต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตสูงกว่านักศึกษาที่เรียนอยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจณปัจจนิก [9] เกี่ยวกับเรื่อง ศึกษาจริยธรรมของเยาวชนไทย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลและนิติตั้งชายและหญิง ในเขตกรุงเทพมหานคร และเป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 1, 3, 5 และมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 2 ซึ่งมีอายุระหว่าง 11-25 ปี และมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งสามระดับ จำนวน 1,400 คน พบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตแปรปรวนไปตามลักษณะสังคม 3 ประการ คือ เพศ ชั้นเรียน และสถานที่เกิด โดยผู้หญิงมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ชาย ผู้เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยของลักษณะมุ่งอนาคตสูงที่สุด ส่วนผู้เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยของลักษณะมุ่งอนาคตต่ำที่สุด และผู้ตอบที่เกิดในกรุงเทพมหานคร มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่าผู้ตอบที่เกิดในต่างจังหวัด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะจากสภาพการอบรมเลี้ยงดูภายในครอบครัว ดังเช่น วันเพ็ญ พงศ์ประยูร [10] และจรรยา สุวรรณทัต [11] กล่าวสรุปว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย บิดา มารดาจะเลี้ยงดูบุตรด้วยการใช้เหตุผล รับผิดชอบร่วมกันในการเลี้ยงดู และภาระอื่นๆ ของครอบครัว การตัดสินใจในครอบครัวเกิดขึ้นจากการตกลงเห็นชอบของสมาชิกทุกคนในครัวเรือน บุตรทุกคนมีโอกาสใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ และร่วมกันรับผิดชอบในกิจกรรมต่างๆ ของครอบครัว มีโอกาสหัดคิดริเริ่มและตัดสินใจจากเรื่องเล็กที่ไม่สำคัญไปจนถึงเรื่องใหญ่ที่สำคัญ เหล่านี้จะถูกสร้างเป็นลักษณะนิสัยที่สังคมพึงปรารถนาต่อไปในตัวเอง คือ ได้รู้จักคิดริเริ่ม กล้าแสดงความคิดเห็น มีความเชื่อมั่นในตนเอง และพึ่งตนเองได้ ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะส่งผลให้ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะทำอะไรก็จะใช้เหตุผล ใช้สติปัญญา ไตร่ตรองด้วยความรอบคอบ มีการวางแผนเตรียมการ มีการร่วมมือกันทำงาน สามารถคาดการณ์ไกล และเห็นผลดี ผลเสียที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต มีการหาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อผลที่ดีในอนาคตอันเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อคุณลักษณะมุ่งอนาคต จึงทำให้นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดและแบบปล่อยปละละเลย ด้วยเหตุผลดังข้างต้นนี้ จึงอาจส่งผลให้นักศึกษาที่เรียนในระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ แตกต่างกัน

8. ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะมุ่งอนาคตด้วยทักษะชีวิต โดยรวมและรายองค์ประกอบทักษะชีวิต อยู่ในระดับสูง แต่ก็ยังจำเป็นต้องขอความร่วมมือจากผู้บริหารและอาจารย์ที่สังกัดในคณะต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ในการปฏิบัติภาระหน้าที่ที่สำคัญเพื่อการส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคตให้แก่นักศึกษาได้มีการพัฒนา

ลักษณะมุ่งอนาคตให้สูงขึ้นเรื่อยๆ ขึ้นไปอีก เพราะลักษณะมุ่งอนาคตของแต่ละบุคคลสามารถส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้

2. ผู้บริหารสถานศึกษา ควรส่งเสริมการจัดให้มีกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตของนักศึกษาภายในคณะหรือมหาวิทยาลัยให้มากขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาสื่อและอุปกรณ์ที่ทันสมัยให้เพียงพอ กับความต้องการของอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษา

3. นักศึกษาควรให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องความเป็นไปของอนาคต การส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคตในรูปแบบวิธีการต่างๆ เพื่อพัฒนาและสร้างประสบการณ์ลักษณะมุ่งอนาคตของตนเองให้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] Monlada Klomkaew. 2012. **A Construction of Life Skills Test for High School**. Master thesis, M.Ed. (Measurement). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- [2] Office of the Higher Education Commission. 2009. **Thai Qualifications Framework for Higher Education**. [online]. Retrieved November 21, 2016, from <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/>
- [3] Bureau of Academic Affairs and Educational Standards. 2008. **Development of Life Skills in the Basic Education Commission**. Bangkok: Office of the Basic Education Commission.
- [4] Chusri Wongrattana. 2001. **Techniques for using statistics for research**. Bangkok: Charoenphol Publishing.
- [5] Skol Voracharoensri. 2007. **A Study of Life Skills and A Training Group Model Construction for Developing Life Skills of Adolescent Students**. Dissertation, Ed.D. (Counseling Psychology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University.
- [6] Varinporn FunFuengfu, Boonrueng Sriharun and Chatree Gerdtham. 2014. Factor Analysis for Life Skills Development of Lower Secondary School Students. **Journal of Industrial Education**. 13(3), p. 83-90.
- [7] Sunisa Siriwayat and Arunee Petchpattanapong. 1997. **Report of the study: The Future Orientation of Social Teachers in Education Region 2**. Pattani: Faculty of Education, Songklanakarin University.
- [8] Penkhae Prachonpachanuk. 1986. Promotion of Youth Responsibility Unit 9. **Teaching Document of Teenage development and training**. 2nd ed. Bangkok. Sukhothai Thammathirat Open University.
- [9] Duangduen Bhanthumnavin and Penkhae Prachonpachanuk. 1977. **Ethics of Thailand youth**. Bangkok: Srinakharinwirot University.
- [10] wanpen pongprayoon. 1986. **Guidance of Teenage: Teaching Document of Development of Teenage and Training 9-15**. 2nd ed. Bangkok. Sukhothai Thammathirat Open University.
- [11] Chancha Suvannathat. 1990. **Development of Intellect and ability of Teenage: Teaching Document of Development of Teenage and Training 1-8**. 3rd ed. Bangkok. Sukhothai Thammathirat open University.